

Udstrækning, men vi ville ogsaa have faaet Tid til her ved Kjøbenhavn at koncentrere en ikke ubetydelig Forstærkningshær, og alt eller i det Mindste den afgjørende største Del af vort Positionsartilleri eller Fæstningsartilleri. Disse i Forening med Operationshæren maa da kunne naae op til en Størrelse af efter Omstændighederne 40—50,000 Mand. Dermed kan man vente i en befæstet Stilling endnu at kunne gjøre Modstand mod Fjenden. Men Alt det, vi tør vente, er ogsaa kun en vis Modstand, en Modstand, maaffes langvarig nok til at afvente Hjælp fra en Allieret. Er der ingen Udfigt dertil, vil naturligvis tilsidst ogsaa Hovedstaden falde i Fjendens Hænder, og Kampen dermed være endt, men man har da dog den Forvisning og den Trøst, at man har gjort, hvad man kan, og Mere kan ikke forlanges. Dette var altsaa Forsvaret under de ugunstigste Forhold. Det kunde maaffes være rettest med et Par Ord at antyde, hvorledes netop Hærens Størrelse betinges af Kjøbenhavns Forsvar. Foruden hvad der hører til de Landsdeles Forsvar, der findes vest for Beltet, maa vi altsaa her ved Kjøbenhavn kunne reise en Styrke af herved 50,000 Mand af vor Operationshær, vor Forstærkningshær og den Del af Landstormen, som endnu er vel egnet til at kæmpe i befæstede Stillinger. Vi maa endvidere have et meget talrigt Positionsskyts; thi har end Krigshistorien viist, at Forsvar bag feltbefæstede Stillinger kan være meget haardnakket, saa er det sikkert, at det kun bliver haardnakket, naar der findes et velbetjent og talrigt Artilleri. Jo svagere vore Befæstninger ere, desto talrigere maa altsaa vort Fæstningsartilleri være. Det fremgaar ligeledes af det Anførte, at vi forholdsvis behøve mindst af Rytteri, hvilket for saavidt er heldigt, som Rytteriet er et temmelig kostbart Vaaben. Gaa vi nu over til at betragte et andet Tilfælde, nemlig at vi ved Udbrudet af en Krig have en Allieret, og at denne Allierede strax kan sende os en Flaade til Hjælp, forandres Omstændighederne noget, idet vi da kunne gjøre Regning paa at blive Herrer i vore Farvande. Forsvarsplanen bliver nu afhængig af, hvem der er vor Modstander. Er det vor sydlige Nabo, som altsaa vil kunne angribe os saavel tilssøs som ogsaa over Syllands sydlige Grænse, da maa vi ikke som før koncentrere vor Hovedstyrke paa Sjælland, men vi maa se om muligt itide at koncentrere den i det sydlige Sylland for om muligt at indtage en Flankestilling, befæste denne saavidt muligt og desuden med en mindre Styrke søge at forsvare Sylland frontalt. Smidlertid vil det være saa, at denne Modstand her ikke kan blive ret langvarig mod en os saa overlegen Fjende. Vi ville altsaa med vor Hovedstyrke blive nødt til at gaa tilbage til Fyn, og den Del, der søgte at forsvare Sylland frontalt, vil nu komme til at spille samme Rolle som det flyvende Korps i det første Tilfælde. Forsvaret af Fyn kan under

disse Forhold maaffes blive gunstigt, men det er ogsaa muligt og maa forudsættes, at vor Modstander kommer over til Fyn. Vi ville altsaa blive nødt til at trække os tilbage og maa altsaa ogsaa her have et Replikpunkt, hvorfra vi kunne fortsætte en mere haardnakket Modstand og hvorfra vi under gunstige Omstændigheder atter kunne søge over til Sjælland med vor Hær. Dette vil være saa meget lettere, som vi ere Herrer eller idetmindste forudsætte tildeels at være Herrer tilssøs. Men det kan jo ikke negtes, at, selv om vi ere Herrer i vore Farvande, kan vor Flaade eller den forenede Flaade lide et partielt Nederlag. Lykkes det Fjenden blot at faste en forholdsvis ringe Tropicstyrke over til Sjælland, der er stærkt blottet for Tropic, vil han kunne sætte sig i Besiddelse af Hovedstaden, og med Hovedstaden bliver da ogsaa i dette Tilfælde vor Modstandskraft brudt. Altsaa ogsaa i dette Tilfælde maa vi itide søge os en befæstet Stilling ved Hovedstaden og hertil indkalde saa Meget af vor Forstærkningshær, som vi raade over. Der vil aiter et talrigt Positionsskyts være fornødent. Det tredje Tilfælde, at vi strax faae Hjælp af en allieret Flaade, og at vor sydlige Nabo er vor Allierede, er naturligvis det, der stiller os gunstigt; thi i saa Tilfælde vil han kunne overtage Forsvaret af Sylland og af Fyn, vi maa derimod atter koncentrere vor Hovedstyrke paa Sjælland og sørge for Sjællands Forsvar og tilsidst for Hovedstadens. Vi komme saaledes altid tilbage til, at Hovedstaden maa beskyttes; da vi nu ikke have nogen Befæstning her, maa vi atter gjøre vort Bedste for i rette Tid at forstærke os Veltbefæstninger udenom Hovedstaden. Der kunde nu maaffes være Spørgsmaal om, hvorvidt vi i det Hele taget gjorde fornødt i at sørge for en talrig Hær, om vi ikke gjorde bedre i at anvende alle vore Kræfter paa Udviklingen af en stærk Flaade. Ja, kunde vi overlade til Flaaden at forhindre Landgangen, vilde det være rigtigt, men naar der ses hen til, at det forenede Budget til Hær og Flaade kun er meget ringe mod, hvad f. Ex. Lydsland anvender paa sin Flaade — Lydsland har i en Række af Aar aarlig anvendt 44 Millioner hertil — vil det være piansynligt, at den Veie ikke er den rette. Thi kan vor Flaade ikke modstaa Overtmagten, have vi Intet til at forhindre en Landgang med, vi have jo nemlig da ingen Hær. Nu kunde der ogsaa være Tale om, at vi sammen med en noget mindre stærk Flaade dog kunde bevare en mindre Hær, men det vil vi se sig, at det ikke forandrer Forholdet til det Bedre; thi har den stærke Flaade ikke kunnet modstaa den fjendtlige Flaade, kan den noget mindre det heller ikke, og er først Fjenden Hære tilssøs, kan den lille Hær ikke forhindre hans Landgang. Der kunde tænkes endnu en tredje Udvæi. Skulde vi ikke hellere istedetfor at have baade en Operationshær, en Forstærkningshær